

5.4 EESK instämmer i att bankerna omedelbart måste informera domstolen via varje tänkbar kommunikationskanal, även e-post, om hur de har verkställt beslutet.

5.5 Gemenskapsrätten bör inte fastställa särskilda bestämmelser för rangordning av borgenärer som har fordringar på samma bankkonto, utan det bör regleras av nationell lagstiftning.

5.6 Vad gäller den praktiska verkställigheten av försiktighetsåtgärden anser EESK att den bör regleras av lagstiftningen i det

land som har verkställighetsbehörighet i enlighet med gällande allmänna bestämmelser om tvistlösning.

5.7 Slutligen vill EESK fästa kommissionens uppmärksamhet på behovet av en mekanism för översättning av de handlingar som hanteras i samband med denna åtgärd, i likhet med det arrangemang som anges i artikel 21.2 b) i förordning (EG) nr 1896/2006 av den 12 december 2006.

Bryssel den 26 september 2007

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS

Yttrande Europeiska ekonomiska och sociala kommittén om "Förenkling av regelverket inom maskinsektorn"

(2008/C 10/03)

Den 8 januari 2007 bad Margot Wallström och Günter Verheugen, vice ordförande i Europeiska kommissionen, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att utarbeta ett förberedande yttrande om "Förenkling av regelverket inom maskinsektorn".

Facksektionen för inre marknaden, produktion och konsumtion, som svarat för kommitténs beredning av ärendet, antog sitt yttrande den 18 juli 2007. Föredragande var **Edgardo Maria Iozia**.

Vid sin 438:e plenarsession den 26 september 2007 antog Europeiska ekonomiska och sociala kommittén följande yttrande med 138 röster för, 2 röster emot och 3 nedlagda röster:

1. Slutsatser och rekommendationer

1.1 Den europeiska mekaniska industrin är en spetsindustri med stort strategiskt värde för den europeiska ekonomin. År 2006 uppgick omsättningen till flera hundra miljarder euro för de fler än 130 000 företagen, som exporterar 1/3 av sin produktion. Den mekaniska och elektromekaniska industrin sysselsätter mer än fyra miljoner arbetstagare i EU – mervärdet är stort, och kunskapsnivån är hög.

1.2 Den mekaniska och elektromekaniska industrin kan mer än andra branscher bidra till att genomföra Lissabondagordningens mål genom fortbildning, utbyte av erfarenheter och goda metoder, upprätthållande av sin stora konkurrenskraft och penetrationsförmåga på den globala marknaden.

1.3 Kommittén stöder kommissionens initiativ, som syftar till att stärka sektorns konkurrenskraft och förbättra den rättsliga ramen genom bättre och effektivare bestämmelser med beaktande av de konkreta förhållandena inom sektorn, som kännetecknas av tiotusentals små och medelstora företag. Bättre lagstiftning innebär, åtminstone för denna bransch, inte

avsaknad av lagstiftning, utan en rättslig ram som är stabil, tydlig och lätt att tillämpa till lägsta möjliga administrativa kostnad.

1.4 Kommittén vill uttrycka sin tillfredsställelse över att ha fått en så grannliga uppgift, att i största möjliga samförstånd fastställa områden där gemenskapens lagstiftning kan förenklas, med utgångspunkt i de lagstiftande organens verksamhet för att utveckla en bättre och enklare lagstiftning.

1.5 Kommittén konstaterar att flera olika lagstiftningsinitiativ som berör sektorn är under utarbetande. Man måste försöka finna en jämvikt mellan de olika berörda intressena: ekonomiska, sociala och miljömässiga. Fullbordandet av den inre marknaden får inte komma i konflikt med annat som förtjänar uppmärksamhet, exempelvis frågor om hälsa och arbetstagarnas säkerhet, konsumentskydd, miljöskydd, allt inom ramen för Lissabondagordningens mål. Kommittén anser därför att det krävs en integrerad och samordnad strategi för de olika initiativen.

1.6 Kommittén välkomnar kommissionens förslag i meddelandet av den 17 februari 2007 som syftar till att förändra den nya metoden och stärka medlemsstaternas roll i övervakningen av marknaden. Dessa avsätter inte alltid tillräckliga resurser för detta. Kommittén skulle gärna se en förstärkning av de kommissionsorgan som arbetar med samordning och övervakning och i vissa fall även kontroll av förvaltningen av ackreditering, rapporteringsorganens verksamhet och kvaliteten i certifieringen. Inrättandet av en "kommunikationsplattform" mellan operatörerna och medlemsstaterna bör stödjas. Dess verksamhet bör vara proportionerlig och förenlig med direktivens mål och med gemenskapens politik, och innebära en successiv konvergens mellan system och modeller för marknadsövervakning.

1.7 EESK anser att alla berörda parter bör få påverka och delta i normeringsarbetet från ett tidigt skede genom att man stärker både deltagandet i de tekniska kommittéerna, framför allt på lokal nivå, och konsekvensanalyserna, dock utan att missbruka det elektroniska samrådet, som visserligen är ett värdefullt instrument men som inte får vara det enda instrumentet för att höra aktörerna, särskilt inte på detta område.

1.8 När det gäller den "harmoniserade" standardiseringen anser kommittén att den bör göras tillgänglig helt kostnadsfritt eller möjligen betinga ett symboliskt pris, i synnerhet för de små och medelstora företagen. Kommittén noterar också skillnaden i behandling av företag som ligger i andra länder än de där man talar det språk som lagstiftningen utformas på (engelska, franska och ibland tyska), och där man alltså måste bekosta översättningen, som kan vara dyr.

1.9 Kommittén vill understryka att man måste undanröja alla icke motiverade administrativa kostnader för att därigenom kraftigt minska bördan för produktionssystemet.

1.10 Kommittén uppmanar kommissionen att allvarligt beakta kraven på att främja stabilitet i lagstiftningen och införliva även sådana förslag som kommer från operatörerna och de viktigaste aktörerna. Vad gäller den rättsliga ramen och grunden rekommenderar kommittén kommissionen att innan lagstiftningen offentliggörs utvärdera om målen inte kan uppnås på annat sätt, exempelvis genom självreglering eller samreglering, under förutsättning att man säkerställer maximal öppenhet och deltagande från alla berörda parter, och ständigt har det viktigaste syftet med lagstiftningen och dess innehåll för ögonen när man fastställer vilka artiklar i fördraget som ska användas som rättslig grund.

1.11 Kommittén anser att de tekniska hindren för genomförandet av inre marknaden bör undanröjas. Omotiverade nationella och lokala bestämmelser utgör ett praktiskt och svårbeaktat hinder för den fria rörligheten på marknaden.

1.12 Kommittén rekommenderar att framtida lagstiftning alltid ska föregås av adekvat konsekvensanalys som tar hänsyn till proportionaliteten, och även sträng övervakning efter genomförandet för att komma till rätta med problem som annars kan orsaka skador som inte går att reparera i framtiden för företagen inom sektorn.

1.13 Den europeiska sektorsvisa sociala dialogen spelar en central roll för att kunna fastställa vilka gemensamma initiativ som är lämpliga för att öka sysselsättningen och konkurrenskraften i sektorn. I samband med detta måste man upprätthålla absolut respekt för principerna om arbetstagarnas och medborgarnas säkerhet samt miljöskydd. Genom företagens sociala ansvar kan denna fortlöpande dialog mellan företag och aktörer underlättas för att förhindra olämpliga metoder, öka medvetenheten och fortbildningen, skapa positiva band med regionen i fråga och slutkonsumenterna.

2. Innehållet i kommissionens förslag

2.1 Kommissionen har på initiativ från sina vice ordförande Margot Wallström och Günter Verheugen bitt Europeiska ekonomiska och sociala kommittén att utarbeta ett förberedande yttrande om den övergripande enhetligheten i regelramen för en industrisektor, i första hand maskinsektorn, för att fastställa vilka marginaler som finns för förenkling. Analysen bör beröra inte bara den särskilda lagstiftningen för sektorn utan hela lagstiftningsramen för "maskinområdet".

2.2 I syfte att engagera de berörda parterna i förenklingsarbetet, särskilt när det gäller att identifiera de bestämmelser som skapar särskilda problem, konstaterar kommissionen att kommittén har en bred och omfattande erfarenhet och en verkligt mångsidig sammansättning, och att EESK därför har unika möjligheter att diskutera och sammanställa synpunkter från de ekonomiska operatörerna, arbetstagarna och det civila samhället i Europa.

2.3 Med tanke på de erfarenheter som kommittén har samlat genom sina många yttranden om bättre lagstiftning och förenkling⁽¹⁾ och mot bakgrund av artikel 8 i protokollet om samarbete mellan kommissionen och EESK ger alltså kommissionen kommittén detta viktiga uppdrag. Om kommitténs arbete ger ett givande och positivt resultat ämnar kommissionen upprepa begäran för många andra viktiga områden för kommissionens och kommitténs dagordning för bättre lagstiftning.

2.4 Kommissionen har efter hand förtydligat sin ståndpunkt genom att förklara att bättre lagstiftning inte nödvändigtvis betyder mindre lagstiftning och att åtminstone samma skyddsnivå måste behållas för arbetstagare, konsumenter och miljö. Syftet ska vara att säkerställa en lagstiftningsram som möjliggör bättre konkurrenskraft.

⁽¹⁾ EUT C 24, 31.1.2006, föredragande: Daniel Retureau, och EUT C 309, 16.12.2006, föredragande: Bryan Cassidy.

3. Allmänt

3.1 EESK vill inleda med att förklara sitt stora intresse av att utföra uppgiften att finna en syntes mellan de olika berörda intressena, för att kunna lägga fram ett förslag till förbättring och förenkling av de befintliga bestämmelserna och lagstiftningen. Kommitténs fördel är förmågan att i beslutsprocessen genom samförståndsmetoden engagera företrädare för det civila samhället som ger uttryck för sina skilda intressen. Genom att troget hålla fast vid principerna om gemensamma värden, balans, kvalitet och innovation i yttrandena blir kommittén en viktig och stark samtalspartner för EU-institutionerna. Den impuls – för att inte säga utmaning – som kommissionens begäran utgör, uppmuntrar alla kommitténs beståndsdelar att sträva efter att lyckas och att på ett positivt sätt använda denna möjlighet, och framhäver kommitténs roll som forum för de möten, diskussioner och samtal som enligt fördragen tillerkänns det organiserade civila samhället.

3.2 Den möjlighet som kommittén får att på förhand ange vilka områden man bör sikta in sig på i arbetet med att förbättra lagstiftningsramen öppnar vägen för nya metoder och nya former för samarbetet mellan EU-institutionerna. Det är uppenbart att alla berörda parter redan en och en har framfört sina egna krav och önskemål till kommissionen. Tillverkningsföretag, avnämare, arbetstagare, konsumenter, regleringsorgan och offentliga myndigheter har redan förklarat sig intresserade av att vilja "förbättra" den befintliga lagstiftningen. De samrådsmetoder som använts hittills har emellertid inte möjliggjort en korrekt syntes av ståndpunkterna från de olika instanserna, vilket innebär att alla parter har en känsla av att inte ha blivit tillräckligt hörda.

3.3 Kommittén kan åstadkomma en sådan syntes, både genom sin mångfacetterade och kvalificerade sakkunskap, och genom de vitt förgrenade och relevanta förbindelser som dess ledamöter normalt kan utnyttja för att ytterligare utöka bidragen och erfarenheterna. Kommittén har redan delvis uttalat sig om denna fråga i initiativyttrandet "Industriell omvandling i sektorn för verkstadsindustri" (?).

3.4 Kommittén konstaterar att olika initiativ pågår eller har aviserats i fråga om gemenskapslagstiftningen för industriproduktion, särskilt inom maskinsektorn. Dessa initiativ ger upphov till komplexa problem av flera olika slag. Det tycks lämpligt att granska dessa problem med beaktande av de olika intressen som gemenskapslagstiftningen ska skydda: den fria rörligheten för varor, arbetstagarnas hälsa och säkerhet, konsumenterna, miljön samt Lissabonstrategins mål, både ekonomiska och sociala. Bestämmelserna har sitt ursprung i olika lagstiftningsinstrument och en sådan studie har aldrig genomförts. Kommittén anser att

tiden nu har kommit för att på ett övergripande och strukturerat sätt granska hela frågan.

3.5 På området produktion och marknadsföring av industriprodukter har gemenskapens lagstiftning utarbetats successivt. I allmänhet har det gått mot en harmonisering av lagstiftningen som avsevärt har förenklat regelmiljön för företagen, även om det bör understrykas att denna process inte är slutförd.

3.6 Gemenskapslagstiftningen, som härstammar från mitten av åttiotalet, bygger på två hörnstenar: Bestämmelser om marknaden och bestämmelser om arbetsplatsen. En effektiv tillämpning av dessa bestämmelser kräver deltagande av ett stort antal olika aktörer: normerings- och tillsynsorgan, designer och tillverkare, importörer och marknadsföringsansvariga, montörer och installatörer, offentliga organ för kontroll och sanktioner (inbegripet tull och domstolar), företagare, arbetstagare och arbetstagarrepresentanter osv. Konsumentorganisationerna har uttryckt sitt intresse för en konkret och aktiv medverkan, något som man menar har förekommit i alltför liten utsträckning tidigare. Samarbetet mellan alla dessa aktörer är centralt, liksom samarbetet mellan de offentliga myndigheterna på nationell respektive europeisk nivå.

3.7 Tillämpningen av dessa bestämmelser tycks inte innebära några större svårigheter, men denna generellt sett positiva bedömning får inte dölja ett visst antal konkreta svårigheter.

4. Säkerheten har blivit bättre, men är fortfarande otillräcklig

4.1 Varje år orsakar olyckor på arbetsplatsen 6 000–8 000 dödsfall (40 % av dessa är personer som är yngre än 35 år) inom EU, och hundratusentals personer invalidiseras. En del av dessa olyckor orsakas av arbetsredskap. I vissa fall är det bristande personlig skyddsutrustning eller bristande utbildning som ligger bakom. Ungefär 1/4 av EU:s arbetstagare säger sig behöva använda skyddsutrustning av säkerhets- och hälsoskäl. De viktigaste fysiska riskfaktorerna på arbetsplatsen är i allmänhet förknippade med arbetsredskapen: buller, vibrationer, joniserande och icke-joniserande strålning. Ergonomi spelar en viktig roll när det gäller hälsa och säkerhet på arbetsplatsen. I ett visst antal fall kan arbetsredskapen orsaka stor exponering för kemiska substanser: Skyddsutrustningens effektivitet kan i vissa fall vara av central betydelse.

4.2 Man måste ta särskild hänsyn till produkter som är avsedda för allmän konsumtion i den breda allmänheten som ofta inte är medveten om de potentiella riskerna med de maskiner som köps eller hyrs. Tyvärr inträffar många olyckor där enskilda använder utrustningen på ett icke avsett sätt. Detta kommer inte fram i statistiken.

(?) EUT C 267, 27.10.2005, föredragande: Joost van Iersel.

5. Samarbetet mellan olika aktörer är ibland svårt

5.1 Man kan konstatera att samarbetet mellan aktörerna på inre marknaden ibland stöter på verkliga svårigheter, inbegripet en stark motvilja mot att agera med fullständig insyn – de privata aktörerna vill skydda sig från konkurrens eller eventuella påföljder, de offentliga aktörerna kan lida av byråkratisk tröghet, ibland mycket svårartad sådan. Det är t.ex. nödvändigt att öka samarbetet mellan produktionsföretag och användare i senare led liksom att öka öppenheten i fråga om hur de centrala kraven i direktiven enligt den s.k. nya metoden tolkas av normeringsorganen, kontroll- och rapporteringsorganen samt de rådgivare som ger tekniskt stöd till företagen.

5.2 Detta problem har uppmärksammats av kommissionen i det initiativ som nyligen lanserats om en översyn av den nya metoden – det aviserades den 14 februari 2007 under rubriken *Nytt paket för rörligheten för varor på inre marknaden* (ej officiell titel). Detta består av *Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om krav för ackreditering och marknadsövervakning i samband med saluföring av produkter* [KOM(2007) 37 slutlig] ⁽³⁾ och *Förslag till Europaparlamentets och rådets beslut om en gemensam ram för saluföring av produkter* [KOM(2007) 53 slutlig] ⁽⁴⁾. I paketet föreslås en förstärkning av strukturerna för marknadsövervakning för att utestänga osäkra produkter och avlägsna dem från gemenskapens inre marknad samt att ingripa mot bedrägliga företag. De organ för kontroll, certifiering och inspektion som är berörda i produktkontrollen kommer att underställas sträng kontroll i form av ackreditering för att säkerställa lika villkor för både företag och kontrollorgan. (För närvarande finns inom EU cirka 1 800 rapporteringsorgan, dvs. laboratorier, inspektions- och certifieringscentra. Det är privata företag som är ackrediterade av offentliga myndigheter.) Förvånande nog kan man bland dessa "oberoende" organ finna sådana som direkt utgår från sammanslutningar av tillverkningsföretag, där det således borde finnas en verklig risk för intressekonflikter. I vissa medlemsstater finns det till exempel enbart inom hisssektorn mer än 80 ackrediterade rapporteringsorgan.

5.2.1 22 år efter offentliggörandet av rådets resolution av den 7 maj 1985, vari fastställs principerna för den nya metoden, föreslår kommissionen en uppdatering och en förstärkning av övervakningen av marknaden, för att därmed göra CE-märkningen mer tillförlitlig. Kommittén anser att den nya metoden, som behandlas i 25 direktiv, varav 21 med specifikationer för märkningen och 4 som behandlade andra frågor, har gett goda resultat och främjat utvecklingen av inre marknaden. Samtidigt anser kommittén att den föreslagna översynen vore lämplig. Medlemsstaternas befogenheter och ansvar bör utökas, men även kommissionens, som bör stärka sina instanser för att kunna genomföra fortlöpande kontroll av marknadsövervakningen, av ackrediteringsmetoderna, av rapporteringsorganen

⁽³⁾ EESK:s yttrande INT/352, som är under utarbetande (föredragande: Antonello Pezzini).

⁽⁴⁾ Yttrande INT/353, se fotnot 3.

och i vissa fall också av dessa organs verksamhet. En stor majoritet av sektorsorganisationerna har inom ramen för kommissionens undersökning uttalat sig för en sådan förstärkning av de nationella – och därmed också de europeiska – myndigheterna.

5.3 Kommittén välkomnar detta initiativ som begränsar skönsmässigheten och olikheten i bedömningarna, något som hindrar utvecklingen av inre marknaden och skapar konkurrensnackdelar för de operatörer som respekterar lagstiftningen. Den snedvridning av konkurrensen som orsakas av skillnader i övervakningen är ett problem av högsta rang som visar på en begränsning i tillämpningen av den nya metoden. Enkelhet och klarhet i den rättsliga ramen är dessutom av grundläggande betydelse i synnerhet för de små och medelstora företagen, liksom behovet av att stärka samarbetet mellan myndigheterna för marknadsövervakning både inom EU/EES-området och på internationell nivå. Inrättandet av en "kommunikationsplattform" mellan operatörerna och medlemsstaterna bör stödjas. Dess verksamhet bör vara proportionerlig och förenlig med direktivens mål och med gemenskapens politik, och innebära en successiv konvergens mellan system och modeller för marknadsövervakning. Det är av grundläggande betydelse att tullmyndigheterna deltar i denna verksamhet.

5.4 På europeisk nivå vore det lämpligt med större samarbete mellan alla berörda generaldirektorat (t.ex. Näringsliv, Miljö, Sysselsättning, Hälsa och konsumentskydd) för att framställa handledningar för användningen av befintliga direktiv. Dessa handledningar skulle naturligtvis inte ersätta lagstiftningen, utan underlätta användandet och spara pengar för företagen som på så vis skulle slippa anlita rådgivare.

5.5 I fråga om säsongsbetingade produkter, exempelvis trädgårdsredskap, finns det skäl att ta fram enklare och snabbare förfaranden för att inte marknadsmöjligheter ska gå förlorade. I detta syfte föreslår kommittén att man inrättar ett medlingsinstitut dit man skulle kunna vända sig för att få särskilda, välgrundade krav uppfyllda, samtidigt som man måste säkerställa strikt tillämpning av alla bestämmelser, i synnerhet i fråga om säkerhet.

6. Administrativa krav som inte nödvändigtvis är motiverade

6.1 En annan prioritering som kommissionen har aviserat rör en minskning av onödiga administrativa krav som påverkar konkurrenskraften negativt i stor utsträckning. Kommittén följer med intresse kommissionens satsning på detta område, som konkretiserats genom det handlingsprogram som lades fram den 24 januari 2007 och som syftade till att minska de administrativa kraven på företagen med en fjärdedel fram till 2012.

6.2 Kommissionen skulle kunna bidra till att konkret lösa vissa problem med tillämpningen av direktiv, till exempel genom att centralisera all information som för närvarande ska gå ut till de enskilda medlemsstaterna, med enorma svårigheter bara att hitta rätt mottagare. Detta är fallet med direktiv 2000/14/EG om buller, som föreskriver att ett intyg om överensstämmelse ska skickas dels till medlemsstaterna, dels till kommissionen, eller direktiv 97/68/EG om utsläpp från förbränningsmotorer i arbetsredskapen, där företagen (under förutsättning att de använder det "flexibla" alternativet) anmäler erhållna typgodkännanden till relevant myndighet i varje medlemsstat, genom rapportering var sjätte månad.

6.3 Företagen stöter på många svårigheter i samband med den praktiska tillämpningen av direktivet om arbetstagares hälsa och säkerhet vid exponering för risker som har samband med fysikaliska agenser. Detta gäller i synnerhet direktivet om vibrationer, 2002/44/EG, eller direktivet om optisk, icke-joniserande strålning, 2006/25/EG, och problemen är särskilt stora för småföretagen. Sådana problem skulle också kunna uppstå i tillämpningen av det kommande direktivet om artificiell optisk strålning. Här krävs handledningar och praktiska tillämpningar, annars kommer dessa direktiv inte att uppnå sina mål. Om det inte går att tillämpa direktiven i praktiken blir det naturligtvis nödvändigt att utarbeta och snabbt genomföra sådana förändringar så att företagen kan uppfylla sina rättsliga skyldigheter.

6.4 På området industriproduktion och i synnerhet inom maskinsektorn finns det skäl att ta hänsyn till skillnaderna i de administrativa kraven. Möjligheterna att spåra de olika aktörernas insatser är viktiga för användarnas fysiska säkerhet och för rätts säkerheten i de avtalsförhållanden som upprättas på marknaden. Man bör alltså ta fram balanserade lösningar som säkerställer öppenhet och spårbarhet utan att i onödan öka de administrativa kostnaderna.

7. Standardiseringens roll

7.1 Den tekniska standardiseringen spelar en viktig roll för gemenskapens bestämmelser och ger ett konkret innehåll åt de viktiga krav avseende säkerheten som formuleras i lagstiftningen. Respekten för normerna utgör en förutsättning för efterlevnaden av direktiven. De ackrediterade rapporteringsorganens tillstånd, där sådana behövs, kräver en normativ regelram.

7.2 På det hela taget har de europeiska normeringsorganen spelat en mycket betydelsefull roll, på grundval av kommissionens mandat. Utarbetandet av normer borde innebära större delaktighet från berörda parter eftersom detta borde underlätta kommande jämförelser, men detta arbete utförs i praktiken av ett begränsat antal aktörer. Majoriteten av användarindustrin har varken medel eller resurser för att övervaka denna verksamhet regelbundet. Arbetstagarnas och konsumenternas deltagande är ännu mer begränsat. En sådan situation gör det svårt att beakta all sakkunskap som finns. Vissa normer lyckas inte bemöta alla de farhågor som finns ute på fältet. Kommittén skulle gärna se

större deltagande från de berörda parterna i de tekniska kommittéerna, i synnerhet på lokal nivå, inom denna sektor, där ett fåtal personer har den verkliga beslutanderätten. Kommittén noterar med oro att den ökande kostnaden för standardiseringen kan bromsa konkurrenskraften och även minska säkerheten i de fall där man till exempel tar risken att använda olämpliga maskiner som inte överensstämmer med normerna. Vissa småföretag i Östeuropa har en tendens att "chansa" eller att arbeta i gräzonen.

7.3 Kommittén välkomnar det initiativ som aviserades den 15 mars 2007 i handlingsplanen för en europeisk standardisering, där alla medlemsstaterna uppmanas rapportera om läget vid genomförandet och de åtgärder som vidtagits för att säkerställa deltagande från alla berörda parter i den europeiska och internationella standardiseringen. Kommissionen bör å sin sida beakta förslagen om att integrera dessa i den europeiska standardiseringen. De små och medelstora företagens deltagande i standardiseringsförfarandena är centralt, både på europeisk och nationell nivå, och deras bidrag måste få praktiska och konkreta resultat i framtida standardiseringsförfaranden.

7.4 I vissa fall kan det vara svårt för företag att efterleva kraven i lagstiftningen om hälsa och säkerhet. Bedömningen av risker i samband med användningen av maskiner innebär med nödvändighet en komplementaritet mellan producenten och företaget som använder maskinen. Det kan uppstå problem om normerna inte omfattar krav på tillräcklig information om kvarstående risker som företaget måste beakta. Och företagen inte får tillräcklig information om kvarstående risker förknippade med en maskin de köper, får de svårt att uppfylla kravet på riskbedömning som fastställs i ramdirektivet 89/391/EEG, och dess 19 särskilda kompletterande direktiv om aktivt och passivt skydd av arbetstagarna.

7.5 Spridningen av normerna kan vara problematisk för småföretagen på grund av de höga kostnaderna. Om standardiseringen utmynnar i ett certifieringsförfarande blir de administrativa kostnaderna i allmänhet mycket högre än om normeringen utmynnar i lagstiftning direkt.

7.6 Den riskanalys som de sakkunniga vid standardiseringskommittén (CEN) genomför är extremt viktig för företagen som måste integrera den med en särskild analys kopplad till de arbetsförhållanden där maskinen kommer att användas. Kostnaderna för dessa harmoniserade standarder är höga, i synnerhet för de små och medelstora företagen. Kommittén rekommenderar att man ser över förslaget och ser till att de harmoniserade standarderna, som utarbetats av CEN på uppdrag av kommissionen, blir tillgängliga utan kostnad eller för en symbolisk summa för att företagen ska kunna uppfylla sina rättsliga skyldigheter. Gratis spridning via Internet har för övrigt redan provats med framgång inom telekommunikationssektorn i fråga om vissa ETSI-normer (European Telecommunication Standard Institute), som lades ut direkt på Internet.

8. Att främja stabiliteten i regleringsmiljön

8.1 EESK vill understryka att det inte är nödvändigt att ständigt ändra de direktiv som har visat sig fungera. Arbetet med att genomgripande förändra grunddirektivet 98/37/EG, det s.k. "maskindirektivet", var särskilt komplicerat men resultatet blev till slut en mycket god balans mellan de olika intressena. I andra fall vore det kanske bättre att inte lägga för mycket kraft på "förbättringar", exempelvis i fråga om "lågspänningsdirektivet" 73/23/EG. I en PM från sammanslutningarna av maskinproducenter av den 5 november 2004 påpekas olämpligheten i kommissionens förslag om att slå samman direktiv 87/404/EG och direktiv 97/23/EG om tryckbärande anordningar.

8.2 Marknaden har rest krav på en stabil och tydlig regelram för att i lugn och ro kunna planera investeringar och efterleva tydliga regler som inte ändras alltför ofta. Å andra sidan finns en verklig risk för att förenklingen leder till ökade administrativa kostnader och ökade kostnader för mer komplicerade förfaranden för bedömning av överensstämmelse.

8.3 När det gäller möjligheterna att använda artikel 95 i fördraget förstår kommittén producenternas krav, men vi vill understryka att den rättsliga referensram som direktiv ska utgå från måste vara förenliga med fördragets grundläggande principer, i synnerhet i fråga om den rättsliga grunden för olika normer. Målet för och innehållet i rättsakten är naturligtvis de verkliga referensskriterierna för tillämpningen av de olika normerna. Detta har EG-domstolen fastslagit i flera domar, även på senare tid, och man har på så vis utslutit möjligheterna till en blandad rättslig grund så att referensramarna för normerna står i strid mot eller överlappar varandra på så vis att parlamentets rättigheter begränsas. När det gäller utformningen av produkter, där ett annat mål gäller, är det inte möjligt att alltid uppfylla företagets önskan om en hänvisning till artikel 95.3 i fördraget, som begränsar medlemsstaternas befogenheter och stärker gemenskapens bestämmelser på ett sätt som alla är medvetna om, i enlighet med exempelvis artikel 137 eller artikel 175 (°). För företagen innebär det ökade kostnader (som sedan läggs över på slutkonsumenten) att behöva förändra utformningen av produktionen av maskiner på grundval av en begäran från en enskild medlemsstat. Man kan tänka sig kompletterande lagstiftningsmodeller som inte överlappar varandra men som i största möjliga utsträckning begränsar medlemsstaternas möjligheter att anta olika och divergerande åtgärder, som måste vara rimliga och proportionerliga.

8.4 Den nyligen antagna förordningen "Reach" utgör en milstolpe i arbetet med att skydda konsumenter och arbetstagare och kommittén ställer sig bakom de godkända tekniska lösningarna och flexibiliteten inför framtiden som samtidigt ger möjligheter till förenkling, men vi noterar med viss oro att småföre-

tagen kan stöta på vissa svårigheter, särskilt om kontrollen av importen inte blir lika strikt som tillämpningen av denna grundläggande förordning kräver. Kommittén uppmanar kommissionen att i detta sammanhang noggrant bevaka medlemsstaternas marknadsövervakning som just inom denna sektor har uppvisat vissa svårigheter att utföra sina uppgifter på ett effektivt sätt, delvis på grund av de bristande resurser som rapporteringsorganen har tilldelats. Mot bakgrund av produktionens betydelse för medlemsstaterna skulle man därför kunna dela upp uppgifterna mellan övervakningsmyndigheterna, exempelvis i produktområden (ventilsystem, utrustning för lyftande och hantering, pumpar och kompressorer, maskinutrustning för tillverkningsindustrin osv.).

8.5 Trots den mekaniska industrins grundläggande bidrag till hela den europeiska ekonomin får man intrycket att medlemsstaterna investerar mycket lite i den institutionella verksamhet som delegeras till dem. Kommissionen skulle kunna kräva in dessa uppgifter för att jämföra dem med de praktiska resultat som erhållits. Ofta beror kontrollernas kvalitet och mängd på den individuella förmåga eller viljan, men mycket beror också på de tillgängliga resurserna.

9. Att undanröja tekniska hinder för fullbordande av den inre marknaden

9.1 Det finns i medlemsstaternas lagstiftningar en rad tekniska hinder som skapar stora problem för företagen. En sektor som berörs är mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på allmän väg. Eftersom några medlemsstater har olika regelverk med striktare regler måste företagen ha olika typer av maskiner. Det råder också oklarhet om terminologin till exempel när det gäller "bolag" och "företag". Inspektionskraven i vissa medlemsstater medför merkostnader som ofta fördubblas för varje land som kräver att ett särskilt organ utför inspektion i utvecklings-, utprovning- eller transportfaserna. EESK efterlyser en snabb harmonisering av lagstiftningen, i synnerhet beträffande säkerhetsåtgärder. För till exempel traktorer krävs det, utöver gällande bestämmelser om backspeglar och hastighetsbegränsningar, tekniska specifikationer om fram- och bakljus och framför allt om bromssträckor. I dag framförs traktorer som är 40 år gamla på Europas vägar. Ett gradvis utbyte av traktorparken skulle leda till en mycket större aktiv och passiv säkerhet.

9.2 För att reglera användningen av arbetsmaskiner på allmän väg rekommenderar EESK att man

— antar ett förslag om att harmonisera gällande nationell lagstiftning om användning av arbetsmaskiner på allmän väg,

(°) C-94/03. EG-domstolens dom i målet Europeiska kommissionen – Europeiska unionens råd: Val av rättslig grund.

- använder den nya metoden,
- inför referensstandarder som förutsätter att en överensstämmelse med kraven kan uppnås,
- inkluderar adekvata bestämmelser för bedömning av överensstämmelse och inför en strängare överensstämmelsebedömning för vissa system (t.ex. styrning och bromsar).

10. Den framtida lagstiftningen: delaktighet och konsekvensbedömning

10.1 EESK efterlyser ett närmare samarbete i framtiden mellan lagstiftare och berörda parter om framtida lagstiftningsåtgärder genom en effektiv dialog. Man bör i detta sammanhang inte bara förlita sig på samråd på elektronisk väg eftersom de berörda parterna behöver träffas och interagera. I vissa specifika frågor kan ett fortlöpande samråd förhindra att problem uppstår och därmed garantera en lagstiftning av högre kvalitet och bättre efterlevnad av lagarna.

10.2 EESK anser att det för en konsekvensbedömning av de olika alternativen är viktigt att utforma en metod som är gemensam för alla EU-institutioner – Europaparlamentet, rådet och kommissionen – och lämpliga kvalitets- och kontrollsystem.

10.3 Kommissionen bör alltid överväga om de uppställda målen verkligen kräver lagstiftning eller om det räcker med självreglering eller samreglering. Kommittén anser att man bland de olika alternativen måste välja det alternativ som kan garantera att man uppnår målen till en lägre kostnad och med minst administrativa bördor och som garanterar största möjliga insyn och delaktighet för de berörda aktörerna.

10.4 Den sektorsvisa sociala dialogen mellan parterna har en central betydelse. Det gemensamma intresset skulle konkret kunna främjas genom särskilda utbildningsinsatser. Det gäller framför allt i frågor som rör arbetarskydd, bland annat livslångt lärande, som inte bara bör syfta till ökad kompetens utan också till ökad medvetenhet om ledningsfrågor och organisatoriska frågor i en strävan efter en bättre och säkrare användning av maskiner. Frågan om företagens sociala ansvar – kanaliserad via en utökad dialog med företrädare för det civila samhället och lokala myndigheter – skulle kunna bidra till utvecklingen av en säker och produktiv företagskultur, särskilt i små och medelstora företag som har svårare att hantera säkerhetsfrågor.

10.5 Enligt EESK vore det värdefullt att inleda en diskussion som gör det möjligt för alla berörda parter att utvärdera gemenskapslagstiftningens positiva och negativa sidor. En sådan utvärdering skulle möjliggöra en sammanhållen process och säkerställa att de olika planerade initiativen inte utmynnar i ofullständiga eller motstridiga lösningar. Kommissionens beslut att diskutera det nya maskindirektivet med berörda parter är ett steg i rätt riktning. Det behövs fler initiativ av detta slag. EESK vill särskilt framhäva sambanden mellan de olika initiativen, till exempel via handlingsprogrammen för att minska de administrativa bördorna och den nya metoden (kommissionen antog den 14 februari 2007 sitt förslag till rådets och Europaparlamentets förordning och beslut om översyn av den nya metoden, efter ett offentligt samråd om inre marknadens framtid). Kommittén är övertygad om att en effektiv koppling och samordning mellan dessa initiativ kan medföra en påtaglig förbättring av gällande regelverk och en enhetlig tillämpning i de 27 medlemsstaterna.

Bryssel den 26 september 2007

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs

ordförande

Dimitris DIMITRIADIS
